

Kitűnő a tatai tojásbrikett!

Minden mennyiségben házhoz szállítja

Véres Szénkereskedelmi Részvénytársaság Boldogasszony sugárút 17. Telefon 19-58.

A SZELLEMI INSÉGMUNKÁSOK

(A Délmagyarország munkatársától.) A hatósági munkaközvetítő hivatal közli a következőket: *Hétjón teljes erővel megindul az inségmunka.* A hatósági munkaközvetítő hivatal pénteken fejezte be a szellemi inségmunkások beosztását a belvárosi plébánia kijelölése alapján. A fizikai munkások beosztása még ma is teljes erővel tart. A mai nappal közel kétszáz újabb munkást oszt be a hivatal a jelentkezők közül. A beosztás ma reggel fél 9 órakor kezdődik és fél 12-ig tart. Szükség esetén délután 3 órakor folytatják a beosztást.

A szellemi munkanélküliek foglalkoztatása új feladat elé állította a város hatóságát. Az idén történik először, hogy a fizikai munkanélkülieken kívül a szellemi munkanélküliek problémájával is foglalkoznak. Mint emlékeztet, a polgármester felhatalmazása alapján dr. Balogh István belvárosi lelkész állította össze a szellemi munkanélküliek névsorát. Erre a névsorra eredetileg nem kevesebb, mint *nyolcszáz* név került, de a felülvizsgálat alkalmából a *jelentkezők felét kirostálták*, mert megállapították, hogy nem tartoznak a teljesen nincstelenség kategóriájába. Így körülbelül *négyszáz szellemi munkanélküli maradt*, akiről gondoskodnia kellett volna a város hatóságának. Kiderült azonban, hogy a szellemi munkanélküliek foglalkoztatására a városnak az öt téli hónap alatt *havonta mindössze kilencezer pengője van*. A szellemi inségmunkások abban állapodtak meg, hogy megelégszenek *havi 30 pengős* jövedelemmel, csak hogy minél többen jussanak ehhez a segítséghez.

Háromszázat kiválasztottak a szellemi munkanélküliek közül, a legjobban rászorultakat és azoknak névsorát átadták a népjóléti ügyosztálynak, amely külön lenyomoztatta a jelentkezőket. A nyomozás — az érdekeltek megállapítása szerint — felesleges volt, mivel ezt a munkát a csoportvezetők maguk végezték el

és a legszigorúbban ügyeltek arra, hogy a névsorba senki olyan ne kerüljön be, akit nem a végszükség kényszerít a 30 pengős inségállás elfogadására. A névsorban *kilenc orvos, husz tanár és tanárnő és helven jogvégzett fiatalember* is szerepel.

Sérelmezik a szellemi munkanélküliek, hogy a népjóléti nyomozók tapintatlanul végezték el a munkájukat. Csak olyan momentumok és adatok után érdeklődtek, amelyek a munkáért jelentkezők rászorultságát kétségessé teheték, vagy cáfolhatták, de azok az adatok nem érdekelték őket, amelyek rászorultságukra lettek volna bizonyítékok. A polgármester annakidején közölte a szellemi munkanélküliek összeírásával, hogy *irodai szolgálatra osztja majd be a rászorultakat*. A nyomozók egyik legfontosabb kérdése mégis az volt mindegyikhez, hogy *ki-mennének-e a dömászéki erdőbe munkafelügyelőnek havi harminc pengőért?*

A nyomozók jelentése alapján átrostálták *ismét a névsort* és most a névsorban szereplők közül *110-en kaptak behívót a 30 pengős munkára*. A behívott szellemi munkanélküliek behívása is nehézségekbe ütközött. Több városi hivatal erélyesen tiltakozott az ellen, hogy a szellemi munkanélküliek közül kapjanak kiegészítő munkaerőket. Kiderült, hogy a szellemi munkanélküliek közé sorozták be azt a *negyvennégy ingyenes tisztviselő is*, aki hónapok, sőt évek óta dolgozik a különböző városi hivatalokban fizetés nélkül.

A havi kilencezer pengőből háromszáz szellemi inségmunkás kereshetne harminc-harminc pengőt, mégis csak *110-et* hívtak be munkára és ezek között is legalább *tíz van olyan*, akinek neve nem szerepel a listán, akik közül néhányat éppen azért törölték a listáról, mert megállapították, hogy *nincsenek rászorulva a végső segélyre*.

A volt igazgatósági tag tizenkét ezer pengős pere igazgatósági tagtársai ellen a kormánypart szegedi lapja körül

(A Délmagyarország munkatársától.) Szekeres Lajos, a „Szegedi Napló” című lap nyomdájának volt gépmestere, a Hirlapkiadó és Nyomdavállalat Rt. volt igazgatósági tagja nemrégiben keresetet nyújtott be a szegedi törvényszékhez volt igazgatósági tagtársai: dr. Pálffy József helyettes polgármester, Sajgó József vállalati igazgató, dr. Csikós Nagy József ügyvéd és dr. Menyhárt Gáspár egyetemi tanár ellen. Keresetében arra kérte a bíróságot, hogy mivel az alperesek hibájából a vállalatnál elvesztette *12 ezer pengőnyi* vagyonát, illetve részvényei *elértéktelenedtek*, kötelezze egyetemlegesen az alpereseket *12 ezer pengő* megfizetésére.

A kereset elmondja, hogy miképpen lett a gépmestereből főrészvényes, igazgatósági tag és végül — szegényjogos felperes.

— 1927 májusában — mondja Szekeres a keresetében — *lefizettem a Hirlapkiadó és Nyomdavállalat Rt. részére 12 ezer pengőt*. Ennek az előzménye az volt, hogy a „Tisza Emlékbizottságtól” állítólag *20 ezer darab* részvényt vetünk át. Én azonban ezekből a részvényekből egyetlen darabot sem láttam. Az általam befizetett pénz a Hirlapkiadó és Nyomdavállalat Rt. számlájára ment át és az Emlékbizottsággal kötött megállapodás folytán az általam befizetett *12 ezer pengő a Hirlapkiadó tulajdona* lett. Mihelyt én az összeget a bankba befizettem, két-három nap múlva azt onnan kivették és hogy mire fordították, azt nem tudom, mert az összes könyvelést nem vezettek, hamis mér-

legeket állítottak össze és a könyvekbe fiktív tételeket írtak be.

— Én a „Hirlapkiadó” gépmestere voltam — mondja tovább Szekeres keresete. A *12 ezer pengő* részben összekuporgatott, részben örökölt pénzem volt és az alatt megnevezett alperesek azt mondták nekem, hogy itt a kedvező alkalom arra, hogy *főrészvényes és igazgatósági tag* lehessenek, a vállalat mögött magának a kormánynak a faktorai állanak, akik azonban nem nevezhetik meg magukat. Nyugodtnak éreztem magam, mert az igazgatóság tagjainak személyében garanciát láttam. Én is igazgatósági tag lettem, nekem azonban *szavam nem volt, az igazgatósági ülésekre sem hívtak meg, közgyűlés sem volt és ha volt is valamilyen ülés, az úgynevezett „szájkosaras” ülés volt*. Nekem később a gépmesteri fizetésem sem folyósították, azért külön pert kellett folyamathoz tennem.

— Az OTL-nek *15 ezer pengővel* tartoztak, jöhetnek, az alkalmazottaktól levonták az összegeket — folytatja a kereset. A tartozást a legutóbbi képviselőválasztás után *fizették meg*. Azt mondták nekem, hogy a részvények a politikai irány biztosítékául szolgálnak. És ha a részvényeket el akartam adni, akkor az eladáshoz nem járultak hozzá. Azt mondták, hogy a „Szegedi Napló” a Hirlapkiadó tulajdona, most megtudtam, hogy a lap Sajgó Józsefnek, éveken keresztül hamis mérlegeket állítottak össze és abban a részvénytársaságban mint aktív vállalatot tüntették föl, holott há-

rom éve elvesztette már alaptőkéjét, illetve alaptőkéjének több, mint *90 százalékát*.

— Legutóbb, 1930 november 5-én kijelenttem az igazgatósági ülésen, hogy *büntető feljelentést teszek*, mert akkor értesültem arról, hogy a hat héten keresztül működő revizorok szabálytalanságoknak jöttek a nyomára. Az igazgatóság elnöke kijelentette, hogy *rendbehozzák az anyagi ügyeket*, de sajnos, ez nem történt meg. Tudomásomra jutott, hogy a részvénytársaságnál „rablogzádkodás” folyik, illetve folyt. Sajgó József és társai többek között *könnyelmű ingatlanvásárlásba* mentek bele tiltakozásom ellenére.

A szegedi törvényszéken dr. László Adolf táblabíró tárgyalja az ügyet. Pénteken újabb tárgyalás volt, amelyen dr. Csikós Nagy József terjesztette elő az alperesek előkészítő iratát. Dr. Csikós Nagy József elmondotta, hogy annakidején megállapodás jött létre Sajgó, Szekeres és közte arra vonatkozólag, hogy a vállalatnak a „Budapesti Hirlapnál” levő részvényeit megveszik. Hosszu tárgyalások után megszerezték a részvényeket, *18 ezer darabot* 40 ezer pengőért. Ahogy ezeket a részvényeket megkapták, *szétosztották egymás között*, az illetők azokat át is vették. Szekeres tudott mindenről, ő is *disponált az adósságok kifizetése* ügyében, benne volt az igazgatóságban. Magának *640 pengős* fizetést kötött ki. Valószínűleg azt fájlalja a felperes, hogy a részvények elértektelenedtek. A szóbanforgó mérlegeket ő is aláírta az utolsó kivételével.

Szekeres Lajos a következő előkészítő irattal válaszolt:

— Nem kaptam meg a részvényeket, sőt azt se engedték meg, hogy azokat látatlanban értékesítem. Becsatolok egy hatósági személy levelét, amelynek tanúsága szerint az akkori kormány egyik exponense a részvények eladásához nem járult hozzá. Rövidesen rájöttem, hogy a részvénytársaságnál szabálytalanságok történtek. Előadom, hogy Csikós Nagy József nem fizette be a részvények ellenértékét, *ügyvézi fizetést* kapott, a peres ügyekkel nem számolt el és egy ízben *5000 pengő* végkielégítést kapott és ezenfelül egy *4000 pengős* váltót. Tagadták, hogy fizetési zavarokkal küzdenek, hogy rengeteg a köztartozás. Ezenfelül az igazgatóság egyes tagjai tiszteletdíjakat vettek fel, amit Sajgó is heismert a revizorok előtt. Az igazgatóság tagjai — folytatta — teljes anyagi felelősséggel tartoznak, mert engem egyenesen megakadályoztak abban, hogy ennek az állapotnak véget vessék, hogy részvényeimmel együtt kiválhassak.

Szekeres Lajos jogi képviselője ezután becsatolta a volt kormány már említett exponensének Szekeres Lajoshoz intézett levelét, amelyben értesíti Szekereset, hogy nem járul hozzá a részvények eladásához.

Dr. László Adolf bíró megjegyezte:

— Mi az, hogy nem járulok hozzá? Mióta van ez? A részvények átruházásához nem kell engedély!

A bíróság végül úgy határozott, hogy a tárgyalást december 12-ig elnapolja, az újabb tárgyalásra pedig megidéri a peres feleket.

Széchenyi Mozi

Szombaton és vasárnap, november hó 19. és 20-án

JANKIEPURA,

a világhírű tenorista egyetlen filmje:

Éjféλι szerenád.

A többi főszerepben:

Magda Schneider, Fritz Schultz
és Ottó Wallburg.

Előadások vasárnapon 3, 5, 7, 9,
hétköznapon 5, 7, 9 órakor.